

7 mei 1960

U 5524/60 - C 46 - P1/PS9.

F 99893/17

GEHEIM

Land : Guinea.

Onderwerp : Enkele indrukken omtrent de politieke verhoudingen in Guinea, opgedaan tijdens de Conferentie van de Afro-Aziatische Volkssolidariteitsraad te Conakry.

Referenties :

Datum van waarneming : 11-15 april 1960.

Bron : Een betrouwbare jonge waarnemer.

Opmerkingen :

Verzonden aan: de Minister van Buitenlandse Zaken.

Aan Zijne Excellentie Prof. Dr. J.E. de QUAY
Minister-President

Plein 1813 no. 4

'S-GRAVENHAGE.

GEHEIM

ENKELE INDRUKKEN OMTRENT DE POLITIEKE VERHOUDINGEN
IN GUINEA, OPGEDAAN TIJDENS DE CONFERENTIE VAN DE
AFRO-AZIATISCHE VOLKSSOLIDARITEITSRAAD TE CONAKRY

-o-o-

De opbouw en organisatie van het bewind in Guinea is een getrouwe copie van het Russische systeem. De partij regeert, Sekou TOURÉ is secretaris-generaal. Er is een Politburo, waarvan de namen der leden niet meer worden gepubliceerd. Wie hierin de belangrijke figuren zijn is niet met zekerheid bekend, doch aangenomen mag worden, dat dit de president Sekou TOURÉ, de president van de Assemblée Nationale, Diallo SAFOULAYE, en de gouverneur van de Nationale Bank Diakité MOUSSA zijn, van wie de laatste de minst opvallende mag worden genoemd. Voorts zijn Keita FODEBA, Diallo ABDOULAYE en Ismael TOURÉ ook tot de topfiguren te rekenen.

Sekou TOURÉ's eigenlijke naam is Ahmed Sikh TOURÉ. Dit laatste woord is een verafrikanisering van een Arabisch woord, dat revolutionair betekent, een epitheton afkomstig van de grootvader van Sekou, die een der eerste revolutionairen wordt genoemd. In het Paleis van de President hangt een groot schilderij van hem. Sekou TOURÉ, vanaf zijn negende jaar verweesd, is opgenomen in de familie van zijn oom, de vader van Ismael TOURÉ. Men zegt, dat beiden elkaar nooit goed hebben kunnen verdragen. Sekou TOURÉ is bijzonder populair bij de bevolking, zowel in de stad Conakry als in het binnenland. Men twijfelt er niet aan of hij is de onbetwistbare leider van Guinea. Het gewone volk waardeert hem, omdat hij zo integer is en zo hard werkt. Er kan in Guinea ook geen enkel belangrijk besluit genomen worden of Sekou TOURÉ moet er zijn goedkeuring aan hechten. Toestemming voor buitenlandse investering en vestiging van

buitenlandse ondernemingen moet eveneens door Diallo SAFOULAYE en Diakité MOUSSA verleend worden. Aangenomen mag worden, dat de bedoelingen van de president oprecht zijn. Hoewel hij open oog heeft voor goede eigenschappen van het communisme, is hij voor alles Guinees nationalist en Panafrikaan. Hij probeert steeds nationalistische gevoelens aan te kweken. Na in het Frans gesproken te hebben op de meeting na de sluiting van de A.A.V.S.C. te Conakry, sprak hij zijn landgenoten (voornamelijk partijgenoten) in het Halin-gue toe. Ook een ordonnantie, dat het volkslied voor (vroeger ook na) iedere bioscoopvoorstelling en bij elke mogelijke gelegenheid gespeeld moet worden wijst in die richting, evenals het veelvuldig gebruik van de nationale kleuren. Dit valt ook op bij het steeds naar voren brengen van een oude cultuur van Guinea, n.l. het ijzerbewerken, die de Fransen vernietigd zouden hebben.

Sekou TOURÉ heeft ook open oog voor hulp uit niet-communistische landen. Hij wenst neutraal te blijven en heeft daarom in Kankan bezwaar geuit tegen al te grote afhankelijkheid van één blok. Hij vindt het voor Guinea van groot belang, dat ook Westerse investeringen en hulp het land binnenkomen, ondanks de zeer linkse pro-communistische gerichtheid van enkele leden van zijn Politburo zoals Ismael TOURÉ, Diallo SAFOULAYE en Keita FODEBA.

In hoeverre Diallo SAFOULAYE en Diakité MOUSSA tot rechtstreekse agenten van Moskou gerekend moeten worden is niet bekend. Er dient echter aan getwijfeld te worden. Wel is het een feit, dat zij zeer links georiënteerd zijn.

Hoezeer Sekou TOURÉ een zelfstandige buitenlandse politiek wil voeren moge blijken uit een persconferentie die hij bij zijn bezoek aan Marokko heeft

gehouden en waar Arabische journalisten hem over de vriendschappelijke betrekkingen met Israel uitvroegen. Sekou TOURÉ moet zich hierover tenslotte geërgerd hebben en geantwoord hebben, dat hij zijn politiek niet wenste te laten leiden door belangen van andere landen. Als de Arabische landen hun eigen moeilijkheden met hun nabuurland niet kunnen oplossen, dan behoeven zij nog niet Guinea hiermede lastig te vallen in zijn vriendschappelijke betrekkingen. Hij voegde hieraan toe dat hij niet meer over dit onderwerp lastig gevallen wenste te worden.

Hoe groot de invloed van de 7 andere leden van het Politburo is, is een kwestie die de gehele staat raakt. De ministers die lid van het Politburo zijn, blijken soms een geringe kennis van zaken van hun departement te hebben.

Ismael TOURÉ maakt de indruk niet veel invloed te hebben. Zijn voorkomen is uiterst onsympathiek en zijn gedrag eveneens. Hij is een overtuigd communist.

Diallo SAFOUIAYE is de meest charmante van de leden van het Politburo. Hij bezit grote populariteit, al zal hij Sekou TOURÉ nooit overvleugelen, omdat hij de persoonlijkheid mist om de eerste man te zijn. Vóór de onafhankelijkheid was hij reeds voorzitter van de Assemblée. Ook van hem wordt gezegd, dat hij marxist is. Hij laat hiervan niet veel blijken.

Verder is Diallo TELLI, de ambassadeur te Washington, nog een opvallende figuur. Hij is een eminent advocaat in Frankrijk geweest. Hij bezat de titel van Procureur de France. Hij maakt niet de indruk marxist te zijn. Hij is zeer gemoedelijk in de omgang, intelligent, bezadigd van karakter. Van de ambassadeur in Moskou, Conte SEYDOU, krijgt men een zelfde indruk, maar hij is een uitgesproken marxist.

De leidende figuren in Guinea danken hun positie aan hun functie in de partij. Wat de corruptie betreft kan worden aangenomen, dat de partij nog zuiver is. De monetaire ommezwaai van 15 maart kwam in alle opzichten onverwachts en heeft geen enkele aanleiding tot fraude of uitlekken gegeven. Het leger heeft de gehele organisatie verzorgd. De enigen die ervan op de hoogte waren, zijn Sekou TOURÉ, Diakité MOUSSA en Diallo SAFOULAYE.

Van groot belang voor de toekomstige situatie in het land is de groeiende invloed van het marxisme in de vrouwenbeweging en de jeugdorganisatie. Vooral de laatste onder leiding van de zeer links georiënteerde Tibou TOUNKARA kan zich gaan ontpoppen in een groepering van fanatici. Het is mogelijk de jeugd, die in haar contacten met het gewone volk een "politiek standpunt inneemt" en aldus een speciale laag in de maatschappij is geworden, totaal marxistisch op te voeden. T. TOUNKARA wekt ook de indruk iemand te zijn, die zich nooit blindelings tot iets zal laten leiden en die, al draagt zijn jeugdbeweging de uiterlijke vorm van een communistische, toch in de eerste plaats de opbouw van zijn land en de inheemse cultuur beoogt.

Doch er bestaat gevaar, dat bij ontevredenheid over de regering ten gevolge van insluipende corruptie en onervarenheid de echte marxisten, die zich vooral in de organisaties voor de jeugd, de vrouwen, cultuur, sport en vrede bevinden, zoveel invloed zullen krijgen, dat zij een regering in moeilijkheden snel ten val kunnen brengen, vooral als deze ook nog economisch aan communistische landen is gebonden.